

11-11-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ্: 26-02-1984 মধুবন

"*বাপদাদাৰ অদ্ভুত চিত্ৰশালা*"

বাপদাদাই আজি নিজৰ চিত্ৰশালা চাই আছেহঁক। বাপদাদাৰ লগত কোনখন চিত্ৰশালা আছে, এয়া জানানে? আজি বতনত প্ৰত্যেক সন্তানৰ চৰিত্ৰৰ চিত্ৰ চাই আছিল। প্ৰত্যেকৰে আদিৰ পৰা অন্তলৈকে চৰিত্ৰৰ চিত্ৰ কেনেকুৱা হৈ থাকিল! তেস্তে ভাবা, চিত্ৰশালা কিমান বিশাল হ'ব! সেই চিত্ৰত প্ৰত্যেক সন্তানৰ বিশেষ তিনিটা কথা দেখা পালে! এক - পৰিত্ৰতাৰ পাৰ্চনেলিটি (ব্যক্তিত্ব), দ্বিতীয়তে - ৰিয়েলিটিৰ ৰয়েলিটি (সত্যতাৰ অভিজাত্য), তৃতীয়তে - সম্বন্ধৰ সমীপতা - এই তিনিটা কথা প্ৰত্যেক চিত্ৰতে দেখা পালে।

পৰিত্ৰতাৰ পাৰ্চনেলিটি আকাৰ ৰূপত চিত্ৰৰ চাৰিওফালে চিকমিকাই থকা লাইট দেখা পোৱা গৈছিল। ৰিয়েলিটিৰ ৰয়েলিটি চেহেৰাত হৰ্ষিত মুখতা আৰু স্বচ্ছতা জিলিকি আছিল আৰু সম্বন্ধৰ সমীপতা মস্তিষ্কৰ মাজত জিলিকি থকা তৰাৰ দৰে কিছুমান অধিক চাৰিওফালে বিয়পি থকা ৰশ্মিৰে চিকমিকাই আছিল। কোনোবা অলপ ৰশ্মিৰে চিকমিকাই আছিল। সমীপ আত্মসকল পিতাৰ সমান বেহদৰ অৰ্থাৎ চাৰিওদিশে বিয়পি থকা প্ৰকাশৰ ৰূপত আছিল। লাইট আৰু মাইট দুয়োতাতে পিতাৰ সমান দেখা গৈছিল। এইদৰে তিনিও বিশেষতাৰে প্ৰত্যেকৰে চৰিত্ৰৰ চিত্ৰ দেখিলে। লগতে আদিৰ পৰা অন্ত অৰ্থাৎ এতিয়ালৈকে তিনিওটা কথাত সদায় শ্ৰেষ্ঠ হৈয়ে থাকিল নে কেতিয়া তাৰতম্যও হ'ল তাৰ ৰিজাল্ট প্ৰত্যেকৰে চিত্ৰত দেখিবলৈ পোৱা গ'ল। যিদৰে স্থূল শৰীৰত নাড়ি পৰীক্ষা কৰে যে ঠিক গতিৰে চলি আছে নে তল-ওপৰ হৈছে। দ্ৰুত নে ধীৰ, ইয়াৰ দ্বাৰা সুস্বাস্থ্যৰ বিষয়ে গম পোৱা যায়। সেইদৰে প্ৰত্যেক চিত্ৰৰ মাজত হৃদয়ত লাইট তলৰ পৰা ওপৰলৈ গৈ আছিল। তাত গতিও দেখা গৈছিল যে এটাই গতিত লাইট তলৰ পৰা ওপৰলৈ গৈ আছে নে সময়ে সময়ে গতিত তাৰতম্যও আহে। লগতে মাজে মাজে লাইটৰ ৰং সলনি হয় নে একেই থাকে। তৃতীয়তে আগবাঢ়ি গৈ থাকোতে লাইট কৰ'বাত কৰ'বাত ৰৈ যায় নে নিৰন্তৰ গৈ থাকে। এইটো বিধিৰ দ্বাৰা প্ৰত্যেকৰে চৰিত্ৰৰ চিত্ৰ চালে। তোমালোকেও নিজৰ চিত্ৰ চাব পৰা নহয় জানো।

ব্যক্তিত্ব, অভিজাত্য আৰু সমীপতা এই তিনি বিশেষত্বৰে চেক কৰা যে মোৰ বিশেষত্ব কেনেকুৱা হ'ব। মোৰ লাইটৰ গতি কেনেকুৱা হ'ব। ক্ৰম অনুসৰিতো হয়েই। কিন্তু তিনিও বিশেষত্ব আৰু তিনিও প্ৰকাৰৰ লাইটৰ গতি আদিৰ পৰা এতিয়ালৈকে সদায় আছে- এনে চিত্ৰৰ সংখ্যা বেছি নাছিল কিন্তু কম আছিল। তিনিটা লাইটৰ গতি আৰু তিনিটা বিশেষত্ব গতিকৈ ছয়টা কথা নহ'ল জানো। ছয়টা কথাৰ ভিতৰত সংখ্যাগৰিষ্ঠই চাৰি পাঁচলৈকে আৰু কিছুমানে তিনিলৈকে আছিল। পৰিত্ৰতাৰ পাৰ্চনেলিটিৰ লাইট কাৰোবাৰ কেৱল মুকুটৰ সমান মুখমণ্ডলৰ আশে-পাশে আছিল আৰু কাৰোবাৰ আধা শৰীৰলৈকে আৰু কাৰোবাৰ সমগ্ৰ শৰীৰৰ আশে-পাশে দেখা পোৱা গৈছিল। যেনেকৈ ফটো তোলে নহয়! যিয়ে মন-বচন-কৰ্ম তিনিওতে আদিৰ পৰা এতিয়ালৈকে পৰিত্ৰ হৈ আছে। মনত নিজৰ প্ৰতি বা কাৰোবাৰ প্ৰতি ব্যৰ্থৰূপী অপৰিত্ৰ সংকল্পও চলা নাই। কোনো দুৰ্বলতা বা অবগুণ ৰূপী অপৰিত্ৰতা সংকল্পতো ধাৰণ কৰা নাই, সংকল্পত জন্মৰ পৰাই বৈষ্ণৱ, সংকল্প বুদ্ধিৰ ভোজন হয়। জন্মৰ পৰাই বৈষ্ণৱ অৰ্থাৎ অশুদ্ধি বা অবগুণ, ব্যৰ্থ সংকল্পক বুদ্ধিৰে, মনেৰে গ্ৰহণ কৰা নাই। ইয়াকে কোৱা হয় সঁচা বৈষ্ণৱ বা বাল ব্ৰহ্মচাৰী। গতিকে প্ৰত্যেকৰে চিত্ৰত এনে পৰিত্ৰতাৰ পাৰ্চনেলিটিৰ ৰেখা লাইটৰ আকাৰৰ দ্বাৰা দেখা পালে। যি মন-বাণী-কৰ্ম তিনিওতে পৰিত্ৰ হৈ

আছে! (কৰ্মত সম্বন্ধ সম্পৰ্ক সকলো আহি যায়)। তেওঁলোকৰ মস্তিষ্কৰ পৰা ভৰিৰলৈকে লাইটৰ আকাৰত চিকমিকাই থকা চিত্ৰ আছিল। বুজিলা, জ্ঞানৰ দৰ্পণত নিজৰ চিত্ৰ চাই আছানে? ভালদৰে চাই ল'বা যে মোৰ চিত্ৰ কেনেকুৱা হয়, যি বাপদাদাই দেখিলে। অচ্ছা!

মিলিত হোৱাসকলৰ তালিকা দীঘলীয়া। অব্যক্ত বতনতো নম্বৰো নোপোৱা আৰু সময়ৰ কোনো কথা নাই। যেতিয়াই বিচৰা, যিমান সময় বিচৰা আৰু যিমান লগ পাব বিচৰা লগ পাব পাৰা কিয়নো সেয়া হৃদৰ দুনিয়াৰ পৰা সিপাৰত। এই সাকাৰ দুনিয়াত এই সকলো বন্ধন আছে সেয়েহে নিৰ্বন্ধন জনো বন্ধনত বান্ধ খাবলগীয়া হয়। অচ্ছা!

শিক্ষকসকলতো সম্ভষ্ট হৈ গলা নহয় জানো। সকলোৱে নিজৰ পুৰা অংশ পালা নহয়। নিমিত্ত বিশেষ আত্মা হোৱা। বাপদাদাইও বিশেষ আত্মাসকলক বিশেষ সন্মান দিয়ে। তথাপিও সেৱাৰ সংগী হয় নহয় জানো। এনেয়েতো সকলোৱে সংগী হয়। তথাপিও নিমিত্তক নিমিত্ত বুলি ভাবিলেই সেৱাৰ সফলতা আহে। এনেয়েতো সেৱাত কিছুমান সন্তান বহুত তীব্ৰ উৎসাহ উদ্দীপনাৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকে তথাপিও নিমিত্ত হোৱা বিশেষ আত্মাসকলক সন্মান দিয়া অৰ্থাৎ পিতাক সন্মান জনোৱা হয়। আৰু পিতাৰ দ্বাৰা সন্মান দিয়াৰ প্ৰতিদানত অন্তৰৰ স্নেহ ল'ব লাগে বুজিলা! সেয়া শিক্ষকক সন্মান নিদিয়া কিন্তু পিতাৰ অন্তৰৰ স্নেহ লোৱা। অচ্ছা।

এইদৰে সদায় দিলাৰাম পিতাৰ দ্বাৰা অন্তৰৰ স্নেহ লোৱাৰ পাত্ৰ অৰ্থাৎ সুপাত্ৰ আত্মাসকলক সদায় নিজকে পৱিত্ৰতাৰ পাৰ্চনেলিটি, সত্যতাৰ অভিজাত্যৰ অনুভৱ কৰোঁতা সমীপ আৰু সমান সন্তানসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

ইউ কে গ্ৰুপৰ লগত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ:

সকলো সৰ্ব ৰহস্যৰে সম্পন্ন ৰাজযুক্ত, যোগযুক্ত আত্মা হোৱা নহয়! আৰম্ভণিৰে পৰা বাপদাদাৰ নাম চতুৰ্দ্দেশে প্ৰত্যক্ষ কৰোৱা নিমিত্ত আত্মা হোৱা। বাপদাদাই এনে আদি ৰত্নক, সেৱাৰ সংগীসকলক দেখি সুখী হয়। সকলো বাপদাদাৰ সোঁহাত স্বৰূপ গ্ৰুপ হোৱা। বহুত ভাল ভাল ৰত্ন হোৱা। সকলোৱে ভিন্ন প্ৰকাৰৰ কিন্তু হয় সকলোৱে ৰত্ন হোৱা কিয়নো স্বয়ং অনুভৱী হৈ আনকো অনুভৱী কৰি তোলাৰ নিমিত্ত আত্মা হোৱা। বাপদাদাই জানে যে সকলোৱে কিমান উৎসাহ উদ্দীপনাৰে যোগ আৰু সেৱাত মগ্ন হৈ থকা আত্মা হয়। স্মৰণ আৰু সেৱাৰ বাহিৰে আন সকলো ফালৰ পৰা সমাপ্ত হৈ গ'লা। কেৱল এক হয়, এজনৰে হয়, এক ৰস স্থিতিত থাকোঁতা, এয়াই সকলোৰে আৰাজ। এয়াই বাস্তৱিকতে শ্ৰেষ্ঠ জীৱন হয়। এনে শ্ৰেষ্ঠ জীৱন যাপন কৰাসকল সদায়ে বাপদাদাৰ সমীপ হয়। নিশ্চয় বুদ্ধিৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দিওঁতা হয়। সদায় ৱাহ মোৰ বাবা আৰু ৱাহ মোৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য - এয়াই স্মৃতিত থাকে নহয় জানো। বাপদাদাই এনেকুৱা স্মৃতি স্বৰূপ সন্তানসকলক দেখি সদায় হৰ্ষিত হয় যে ৱাহ মোৰ শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকল। বাপদাদাই এনে সন্তানসকলৰ গীত গায়। লণ্ডন বিদেশৰ সেৱাৰ আধাৰ হয়। তোমালোক সকলো সেৱাৰ আধাৰশিলা হোৱা। তোমালোক সকলো দৃঢ় হোৱাৰ প্ৰভাৱতে সেৱাৰ বৃদ্ধি হৈ গৈ আছে। যদিও আধাৰ বৃক্ষৰ বিস্তাৰত লুকাই যায় কিন্তু হয়তো আধাৰেই নহয় জানো। বৃক্ষৰ বিস্তাৰক সুন্দৰ দেখা বাবে দৃষ্টি সেই ফালে থাকে। আধাৰ গুপ্ত হৈয়ে থাকি যায়। তেনেকৈ তোমালোকেও অলপ নিমিত্ত হৈ আনক সুযোগ দিওঁতা হৈ গ'লা তথাপিও আদি আদিয়ে হয়। আনক সুযোগ দি আগলৈ আনিলে তোমালোক আনন্দিত হোৱা। এনেকৈতো নাভাবা যে এই ডবল বিদেশীসকল অহা বাবে আমি লুকাই গ'লো? তথাপিও নিমিত্ত তোমালোকেই হোৱা। তেওঁলোকক উৎসাহ উদ্দীপনা দিয়াৰ নিমিত্ত হোৱা। যিয়ে অন্যক আগত ৰাখে তেওঁ স্বয়ং আগত থাকেই। যেনেকৈ সৰু লৰা-ছোৱালীক সদায় কোৱা হয় আগত যোৱা, ডাঙৰ সকল

পিছত থাকে। সৰু সকলক আগত কৰা মানেই জেষ্ঠজন আগত থকা। তাৰ প্ৰত্যক্ষ ফল পায়ৈই থকা যায়। যদি তোমালোক সহযোগী নহলাহেঁতেন তেন্তে লগুনত ইমান সেৱা কেন্দ্ৰ খুলিব পৰা নগ'লহেঁতেন। কোনোবাই কৰ'বাত, কোনোবাই আন কৰ'বাত নিমিত্ত হৈ গ'ল। ভাল বাৰু।

মালয়েছিয়া, চিংগাপুৰৰ প্ৰতি :- সকলোৱে নিজকে পিতাৰ স্নেহী আত্মা বুলি অনুভৱ কৰানে! সদায় এজন পিতা দ্বিতীয় কোনো নাই, এইটো স্থিতিত স্থিত হৈ থাকানে? এইটো স্থিতিকে একৰস স্থিতি বুলি কোৱা হয় কিয়নো য'ত এজন আছে তাত একৰস আছে, অনেক থাকিলে স্থিতিও তল-ওপৰ হয়। পিতাই সহজ মার্গ দেখুৱাই দিছে যে এজনতে সকলো চোৱা, অনেকক স্মৰণ কৰাৰ পৰা, হাবাখুৰি খোৱাৰ পৰা হাত সাৰি গ'লা। এজনেই হয়, এজনৰে হওঁ, এইটো একৰস স্থিতিৰ দ্বাৰা সদায় নিজকে আগবঢ়াই নিব পাৰিবা।

চিংগাপুৰ আৰু হংকঙৰ সকলে এতিয়া চীনত সেৱা কেন্দ্ৰ খোলাৰ সংকল্প কৰিব লাগে। সমগ্ৰ চীনত এতিয়া কোনো সেৱা কেন্দ্ৰ নাই। তেওঁলোকক সম্পৰ্কলৈ (connection) আনি অনুভৱ কৰোৱা। সাহসেৰে সংকল্প কৰা তেতিয়া হৈ যাব। ৰাজযোগেৰে প্ৰভু প্ৰেম, শান্তি, শক্তিৰ অনুভৱ কৰোৱা তেতিয়া আত্মাসকল স্বতঃ পৰিৱৰ্তন হৈ যাব। ৰাজযোগী কৰি তোলা, দেৱতা নহয়, ৰাজযোগী দেৱতা স্বতঃ হৈ যাব। অচ্ছা।

পোলেণ্ড গ্ৰুপৰ প্ৰতি:- বাপদাদা আনন্দিত হয় যে সকলো সন্তানে নিজৰ মিঠা ঘৰত (Sweet Home) আহি উপস্থিত হ'ল। তোমালোকৰো এইটো আনন্দ আছে নহয়নে যে আমি এনেকুৱা মহান তীৰ্থত আহি উপস্থিত হৈছোঁহি। শ্ৰেষ্ঠ জীৱনতো অভ্যাস কৰোতে কৰোতে হৈয়েই যাব কিন্তু এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰিলোঁ যে এই স্থানত নিজৰ প্ৰকৃত ঈশ্বৰ স্নেহী পৰিয়ালত আহি উপস্থিত হ'লো। ইমান খৰচ কৰি আহিছা, ইমান পৰিশ্ৰম কৰি আহিছা, এতিয়া বুজিছা নহয় যে খৰচ আৰু পৰিশ্ৰম সফল হ'ল। এনেকৈতো ভবা নাই যে ক'ব নোৱাৰো ক'ত আহি উপস্থিত হ'লো! কিমান পৰিবাৰৰ আৰু পিতাৰ স্নেহী হোৱা। বাপদাদাই সদায় সন্তানসকলৰ বিশেষত্ব চায়। তোমালোকে নিজৰ বিশেষত্বক জানানে? এই বিশেষত্বতো আছে যে লগনেৰে ইমান দূৰৈৰ পৰা ইয়াত উপস্থিত হৈছোঁহি। এতিয়া সদায় নিজৰ ঈশ্বৰীয় পৰিবাৰক আৰু এই ঈশ্বৰীয় বিধি ৰাজযোগক লগত ৰাখিবা। এতিয়া তালৈ গৈ ৰাজযোগ কেন্দ্ৰ ভালকৈ আগবঢ়াই নিবা কিয়নো বহুত এনে আত্মা আছে যিসকল সঁচা শান্তি, সঁচা প্ৰেম আৰু সঁচা সুখৰ তৃষ্ণাতুৰ। তেওঁলোকক মার্গ দৰ্শনতো কৰাবা নহয় জানো। এনেয়েও কোনোবা পানীৰ তৃষ্ণাতুৰক যদি সেই সময়ত কোনোবাই পানী দিয়ে তেন্তে আজীৱন তেওঁৰ গুণ গাই থাকে। তোমালোকে জন্ম-জন্মান্তৰৰ বাবে আত্মাসকলৰ সুখ-শান্তিৰ তৃষ্ণা দূৰ কৰিবা, ইয়াৰ দ্বাৰা পূণ্য আত্মা হৈ যাবা। তোমালোকৰ আনন্দ দেখি সকলো সুখী হৈ যাব। আনন্দই হ'ল সেৱাৰ সাধন।

এই মহান তীৰ্থ স্থানত উপস্থিত হ'লা সকলো তীৰ্থ ইয়াতে সমাহিত হৈ আছে। এই মহান তীৰ্থত জ্ঞান স্নান কৰা আৰু যি দুৰ্বলতা আছে সেয়া দান কৰা, তীৰ্থলৈ গ'লে কিবা ত্যাগ কৰিবলগীয়া হয়। কি ত্যাগ কৰিবা? যি কথাই তোমালোকক আমনি কৰে তাকেই ত্যাগ কৰিব লাগে। বহু। তেতিয়া মহান তীৰ্থ সফল হৈ যায়। এয়াই দান কৰা আৰু এই দানেৰেই পূণ্য আত্মা হৈ যাবা। এয়ে হ'ল এই মহান তীৰ্থৰ সফলতা, মহান তীৰ্থলৈ আহিছা এয়াতো বহুত ভাল কথা, অহা অৰ্থাৎ ভাগ্যৱানৰ তালিকাত আহি যোৱা, এই মহান তীৰ্থৰ ইমানেই শক্তি আছে। কিন্তু আগলৈ কি কৰিব লাগিব? এটা হ'ল ভাগ্যৱান হোৱা, দ্বিতীয়তে সৌভাগ্যৱান হোৱা আৰু তাৰ আগত হ'ল পদমাপদম ভাগ্যৱান হোৱা। যিমনে সান্নিধ্যত থাকিবা, গুণৰ ধাৰণ কৰি থাকিবা, সিমনে পদমাপদম ভাগ্যৱান হৈ গৈ থাকিবা। অচ্ছা।

ডব্লু বিদেশী শিক্ষক সকলৰ প্ৰতি :-

কেতিয়াও নিজকে এতিয়া আমি বেলেগ ধৰ্মলৈ স্থানলৈ আহিছো, শিক্ষকসকলৰ মাজত এনে সংকল্প আহিব নালাগে। এয়া নতুনসকলৰ কথা। তোমালোকতো পুৰণা হোৱা সেইবাবেতো নিমিত্ত হৈছা। আমি বেলেগ ধৰ্মৰ পৰা এই ধৰ্মলৈ আহিছো, এনে নহয়। এই ধৰ্মৰে আছিল আকৌ এই ধৰ্মলৈ আহিছা। আমি আৰু এওঁলোক বেলেগ হয়, এইটো সংকল্প সপোনতো যাতে নাহে। ভাৰত বেলেগ, বিদেশ বেলেগ এনে নহয়। এই সংকল্পই এক মতক দ্বিমত কৰি দিব। তেতিয়া মই আৰু তুমি (ভেদভাব) হৈ নাযাব জানো। য'ত মই আৰু তুমি হৈ গ'ল ত'ত কি হ'ব? মতানৈক্য নহ'ব জানো সেয়েহে এক হওঁ। ডবল বিদেশী বুলি বাপদাদাই চিনাক্তকৰণৰ কাৰণে কয়, বাকী এনে নহয় যে বেলেগ হোৱা। এনেকৈ নাভাবিবা যে আমি ডবল বিদেশী হওঁ, সেয়েহে বেলেগ, দেশবাসী বেলেগ। এনেকুৱা নহয়। যেতিয়া ব্ৰাহ্মণ জন্ম হ'ল তেতিয়া জন্মতে কোন হ'লা? ব্ৰাহ্মণ এক ধৰ্মৰ হয়। বিদেশী দেশী বুলি তাত কোনো অন্তৰ নাই। আমি সকলো এটাই ব্ৰাহ্মণ ধৰ্মৰ হওঁ, ব্ৰাহ্মণ জীৱনধাৰী হওঁ আৰু এজন পিতাৰ সেৱাৰ নিমিত্ত হওঁ। কেতিয়াও এনেকুৱা ভাষা ব্যৱহাৰ নকৰিবা যে আমাৰ বিচাৰ এনেকুৱা, তোমালোক ভাৰতবাসীৰ এনেকুৱা। এনেকৈ কোৱাটো ভুল। ভুলতো এনেকুৱা শব্দ উচ্চাৰণ নকৰিবা। বিচাৰ ভিন্ন ভিন্ন ভাৰতবাসীৰো হ'ব পাৰে, সেয়া বেলেগ কথা। বাকী ভাৰত আৰু বিদেশ এইটো বিভেদ কেতিয়াও নানিবা। আমাৰ বিদেশীসকলৰ এনেকৈয়ে চলি যায়, এয়া নহয়। আমাৰ স্বভাৱ এনেকুৱা হয়, আমাৰ প্ৰকৃতিয়ে এনেকুৱা হয়, এনে নহয়। এনেকৈ কেতিয়া নাভাবিবা। পিতা এজন আৰু এজনৰে সকলো হয়। এই নিমিত্ত শিক্ষকে যি ভাষা ক'ব তেনেকৈ আনেও ক'ব সেয়েহে বহুত যুক্তি যুক্ত এটা-এটা শব্দ ক'ব লাগে। যোগযুক্ত আৰু যুক্তিযুক্ত দুয়োটা একেলগে চলিব লাগে। কোনোবা যোগত বহুত যাব বিচাৰে কিন্তু কৰ্মত যুক্তি যুক্ত নহয়। দুয়োটাৰে ভাৰসাম্যতা থাকিব লাগে। যোগযুক্তৰ লক্ষণেই হ'ল যুক্তি যুক্ত। অচ্ছা।

সেৱাধাৰী সকলৰ প্ৰতি:- যজ্ঞ সেৱাৰ ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰা, এয়াও বহুত শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৰ লক্ষণ। ভাষণ নকৰিলেও, সাপ্তাহিক পাঠ্যক্ৰম নকৰালেও সেৱাৰ নম্বৰতো পাবা নহয়। ইয়াতো উত্তীৰ্ণ হৈ যাবা। প্ৰত্যেক বিষয়ৰে নিজা নিজা নম্বৰ আছে। এনেকৈ নাভাবিবা যে আমি ভাষণ কৰিব নোৱাৰো বাবে পিছত আছো। সেৱাধাৰী সদায়েই বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ ফলৰ অধিকাৰী হয়। আনন্দিত নোহোৱা জানো! মাতাসকলে মনেৰে নাচিব জানে আৰু একো নকৰিলেও, কেৱল আনন্দত মনেৰে নাচি থাকা তেতিয়াও বহুত সেৱা হৈ যাব।

*বৰদান:- সমানতাৰ ভাৱনা থকা সত্ত্বেও খোজে প্ৰতি বিশেষত্বৰ অনুভৱ কৰাওঁতা বিশেষ আত্মা হোৱা

প্ৰত্যেক সন্তানৰ নিজৰ নিজৰ বিশেষত্ব আছে। বিশেষ আত্মাৰ কৰ্ম সাধাৰণ আত্মাতকৈ বেলেগ হয়। প্ৰত্যেকৰে প্ৰতি সমানতাৰ ভাৱনাতো ৰাখিব লাগে কিন্তু এইটো দেখা যাওঁক যে এওঁ বিশেষ আত্মা হয়। বিশেষ আত্মাসকল অৰ্থাৎ বিশেষ কৰোঁতা, কেৱল কওঁতা নহয়। তেওঁলোকৰ প্ৰতি সকলোৰে বিশেষ অনুভৱ হ'ব যে এওঁলোক স্নেহৰ ভাণ্ডাৰ হয়, প্ৰত্যেক খোজত, প্ৰত্যেক দৃষ্টিত স্নেহৰ অনুভৱ হওঁক - এয়াইতো বিশেষত্ব।

*গ্লোপান:- সৃষ্টিৰ সমাপ্তি (কয়ামত)ৰ আগতে নিজৰ অভাৱ আৰু দুৰ্বলতাবোৰ সমাপ্ত কৰা।

ওঁম্ শান্তি!!

***